Prosim, pusti me pri miru!

Pomlad je čas, ko imajo mnoge živali mladiče. Na sprehodu v naravi lahko opazimo ptičke, ki se učijo leteti, srnice, ki se skrivajo v travi, in mnoge druge mlade živali. Bi jim morali pomagati?

Tako kot človeški starši skrbijo za svoje otroke, tudi živali skrbijo za svoje mladiče. To pomeni, da jih varujejo, skrbijo, da niso lačni in žejni, ter jih učijo veščin preživetja v naravi. Svoje mladiče naučijo iskati oziroma loviti hrano, bežati pred plenilci, iskati zavetje, ptičke naučijo tudi leteti.

Včasih so bila človeška naselja manjša, gozdov in travnikov pa je bilo več. Zdaj so naša mesta vedno večja; hiše in ceste gradimo tam, kjer so bili prej travniki in gozdovi. Selimo se torej tja, kjer so prej živele samo živali. Zato je postalo srečanje z divjimi živalmi neizogibno in vedno pogosteje lahko že kar na domačem vrtu srečaš različne divje živali.

Čakam, da se vrne mama

Rekli smo, da odrasle živali skrbijo za svoje mladiče. Vendar to ne pomeni, da je mama ves čas z njimi. Če želi dobro poskrbeti za svoje mladičke, jih mora včasih pustiti same. Odsotna je na primer takrat, ko lovi ali išče hrano zase in zanje. Zato se kaj hitro lahko zgodi, da v naravi najdeš

mladička divje živali. Morda je videti zapuščen in mu želiš pomagati, vendar ne pozabi: njegova mama je najverjetneje nekje v bližini in išče hrano zanj!

Bojim se te

Nekatere živali se umaknejo od mladičev tudi takrat, ko začutijo nevarnost. Tako je na primer pri srnah – ker mladiček še nima vonja po srni, negibno čaka v travi, da nevarnost mine. Mama srna pa pobegne čim dlje stran, da s svojim vonjem ne bi privabila plenilca!

Ko slišiš besedo »plenilec«, gotovo pomisliš na volka, medveda ali kakšno drugo veliko in na prvi pogled strašno žival. Vendar ne pozabi, da si v očeh srne, zajca ali ptiča lahko plenilec tudi ti. Mladiček se zato potuhne, da bi se skril pred tabo, njegova mama pa se umakne. Ko nevarnost mine in plenilec (ali človek!) odide, se mama vrne k mladičku.

Če vidiš mladička divje živali, ne pozabi, da se te boji, zato se ga nikar ne dotikaj! Najbolje je, da se čim prej tiho in mirno umakneš.

Nisem hišni ljubljenček

Gotovo si si že kdaj zaželel, da bi kakšno »posebno« žival lahko imel doma. Morda ježka, srnico, mladega kosa ali podlasico? Žal to ne gre, saj so vse to divje živali.

Nekatere divje živali kopljejo rove globoko pod zemljo, druge letajo tako visoko, da jih komaj vidimo. Spet tretje vsak dan prehodijo več deset kilometrov, nekatere, na primer zajec, pa se ljudi tako bojijo, da lahko od strahu tudi poginejo! Divjim živalim zato ne moreš ponuditi tistega, kar potrebujejo. Tudi, če bi jim naredili ogromno kletko ali ograjo na našem vrtu, bi bile v njej prestrašene in nesrečne.

Divje živali naj zato ostanejo v naravi. Lahko jih opazuješ od daleč ali posnameš kakšno fotografijo, nikakor pa se jih ne dotikaj in jih ne poskušaj odpeljati domov!

Včasih pa potrebujejo pomoč

Zdaj veš, da mladiči divjih živali po navadi niso zapuščeni, tudi če njihove mame ne vidimo v bližini. Veš tudi, da lahko divje živali le od daleč opazujemo, ne smemo pa posegati vanje. Vendar obstajajo izjemni primeri, ko vseeno potrebujejo našo pomoč.

FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK

Ne pozabi, da so poškodovane divje živali lahko zelo nevarne! Ker ne morejo pobegniti, se te še bolj bojijo in te lahko opraskajo ali ugriznejo. Zato je pomembno, da živali ne poskušaš pomagati sam, ampak pokličeš strokovnjake, ki ji bodo znali varno pomagati. Pokličeš lahko lovce ali pa Zatočišče za prosto živeče živali. Če ne veš, koga poklicati, pa pokliči 112!

NE POZABI!

Če srečaš divjo žival, jo pusti pri miru. Ne dotikaj se je in se tiho umakni. Če vidiš, da je poškodovana, pokliči 112!

Alja Willenpart
Društvo za zaščito živali Ljubljana, www.dzzz.si